

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכו ע"ב

בת קול גילתה מה עשו עם שקלים הללו

"וְאֵת הָאֶלֶף וּשְׁבַע הַמָּאוֹת וְחֲמִשָּׁה וּשְׁבַע עֶשְׂרֵים וְיָמִים לְעִמּוּדִים וְצִפָּה רְאִשֵׁיהֶם וּגו', בוא וראה, למדנו שאותן השקלים שכחם משה ולא ידע מה שנעשה מהם, עד שיצא קול ואמר: **"וְאֵת הָאֶלֶף וּשְׁבַע הַמָּאוֹת וְחֲמִשָּׁה וּשְׁבַע עֶשְׂרֵים וְיָמִים לְעִמּוּדִים"**.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכז ע"א

הווים מכסף שזה מרמז על חסדים, ואות ו' מרמז על ז"א ששיקרו חסדים

אמר רבי אלעזר, בוא וראה, **"וְאֵת הָאֶלֶף וּשְׁבַע הַמָּאוֹת וְחֲמִשָּׁה וּשְׁבַע עֶשְׂרֵים וְיָמִים לְעִמּוּדִים"**, מפני מה ווים, אלא כדמות אות ו' היו, הם היו של כסף וראשם מצופה בזהב, לפי שהאות וא"ו על צד של רחמים היא תרמזי[ט].

וכולם היו יודעים למעלה בהחשבון, ולפי שבאו מצד של רחמים היו נקראים ווים, וכל שאר המדרגות תולות בהם, ואין וא"ו אלא זהב וכסף ביחד.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכט ע"א

ניצוץ שהוא היסוד מאיר במלכות

"וּמִן הַתְּכֵלֶת וְהָאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ בְּגְדֵי שָׂרָד וּגו', אמר ר' שמעון, בוא וראה מתוך המאור העליון, יוצא ניצוץ המתנוצץ, ומאיר בתוך המראה שאינה מאירה[יט], והניצוץ ההוא נכלל מכל גונים המאירים, ונקרא ארגמן.

מיחוד יסוד ומלכות יוצא ניצוץ שנעשה לבושי קודש

וכאשר מופיע אור הארגמן בהמאור החושך ההוא, אז יוצא ניצוץ אחר שאינו לוחט, ומתערבים זה בזה, והן נעשין בגדי קודש שמתלבש בהם מיכאל הכהן הגדול, וכאשר מתלבש בהם באותן בגדי כבוד, אז נכנס לשמש בקודש, וטרם שהוא לובש אלו הבגדים אינו נכנס לקודש.

זוהר זיו הזוהר

ית. אות וא"ו רמז על תפארת מדת הרחמים המורכבת מחסד וגבורה שהם נקראים כסף וזהב:

משה נתלבש בענן וכך עלה

כדמיון זה "ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ה'הר" (שמות כד, יח), ולמדנו, שהיה מתלבש בענן, וכאשר היה מתלבש בענן אז "ויעל אל ה'הר", וטרם שהתלבש בו לא היה יכול לכנוס לפניו.

בגדי הכהן גדול היו כמו הבגדים של מיכאל

כדמיון זה, הכהן גדול לא נכנס למקדש, עד שהתלבש באלה הבגדים, בשביל ליכנס למקדש, ולפי שיצאו מן סודות עליונים, והם כדמיון שלמעלה, נקראו "בגדי שרד", לפי שהיו ממה שנשאר מהאורות של זיו העליונים.

"תכלת וארגמן" הם גוונים מסוד השם הקדוש שנקרא שם שלם, הו"ה אלהים^[א], וזהו הסוד שצריך להתלבש הכהן הגדול כשנכנס למקדש, בתולעת שני, שהוא גוון אדום, בתכלת, ובארגמן שהוא נכלל מכל אותן הגוונים, ומתוך שהוא נתלבש באלה הבגדים של אותן הגוונים היה נכנס לפניו, ולא נדחה לחוץ.

על ידי אלו הצבעים ממשיך הכהן קדושה מלמעלה ויכול לשמש בפנים

בוא וראה, שהכל נעשה בסוד האמונה, להיות הכל כדמיון שלמעלה, ועל כן כתוב: "בגדי השרד לשרת בקדש", ונקראים "בגדי השרד לשרת בקדש", לפי שאין נקראים בגדי קדש אלא כאשר שורה בהם אותן הגוונים^[בא], שכתוב: "בגדי קדש הם" (ויקרא טז, ד), וכתוב: "קדש ישראל לה' ראשית תבואתה" (ירמיהו ב, ג), "קדוש ישראל", לפי שבישראל נראים כל הגוונים, כהנים ליום וישראלים^[בב], ואלו הם להתראות בהם בפנים.

כל אחד צריך להיות לבוש כעין אותו מקום שהולך לשם

בוא וראה, שהנשמה אינה עולה להתראות לפני המלך הקדוש, עד שתזכה להתלבש בלבוש שלמעלה להתראות שם, וכן כדמיון זה אינה יורדת למטה, עד שתתלבש בלבוש של זה העולם.

כדמיון זה מלאכים הקדושים שלמעלה, שכתוב בהם: "עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט" (תהלים קד, ד), כאשר עושים שליחות בעולם הזה, אין יורדים למטה עד שמתלבשים בלבוש של עולם הזה, וכל הלבושים הם כדמיון מקום שהוא שהולך שמה, והרי ביארנו, שהנשמה אינה עולה אלא בלבוש המאיר.

על ידי מעשים טובים נעשה לאדם לבוש שיוכל לחזות בנועם ה'

והמעשים טובים שהאדם עושה בעולם הזה, אותן המעשים מושכים ממאור זיו העליון, לבוש להנשמה שתתקן בו לעולם ההוא, להתראות לפני הקדוש ברוך הוא,

זיו הזוהר

יט. זו ספירת מלכות. כ. שם שלם היינו תפארת תכלת. כא. וקדושה זו שורה עליהם רק בזמן ומלכות, הו"ה תפארת ארגמן, ואלה"ם מלכות שהכהן גדול מלוכב בהם. כב. כהן לוי ישראל

ובאותו הלבוש שלובשת, תתענג ותחזה בהמראה המאיר^[ג], כמו שכתוב: **"לְחֹזֶת בְּנֶעֱם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ"** (שם כז, ד).

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רל ע"א

שכינה שרתה על הכהן בשעה שלבש את החשן

"וַיַּעֲשֵׂנוּ אֶת אֲבְנֵי הַשֵּׁהָם וְגו' מִפְּתַחַת פְּתוּחֵי חוֹתָם עַל שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", אמר רבי חייא, בוא וראה, בשעה שהכהן גדול היה מניח עליו אותן י"ב אבנים, ולבש אותן בחושן ואפוד, אז שרתה עליו השכינה, ואלו י"ב אבנים היו נחקקות בשמות של כל השבטים, וכל שבט ושבת היה נחקק על אבן אחת, ושקועות היו האותיות על האבנים, וכאשר האירו האבנים, היו האותיות בולטות לחוץ, והאירו על מה שנצרך^[ז].

הענין שלא היו אותיות ח' ט' בשמות השבטים

ובאותיות של כל השבטים לא היו שתי האותיות ח' ט', לפי שלא נמצא חטא בכולם. אמר רבי חזקיה, אם כן אות ח' שהשם גורם, ניחא, אבל אות ט' שהיא תרמוז על טוב, כמו שלמדנו, מי שרואה אות ט' בחלום טוב לו, לפי שבה התחילה התורה **"כִּי טוֹב"**, שכתוב: **"וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹרֶץ כִּי טוֹב"** (בראשית א, ד), והואיל שהיא אות טוב, מדוע לא נכתבה בשמות השבטים? אמר לו לפי שסמוכות שתי אלה האותיות זו לזו^[ח].

הט' מאיר בכללות כל השבטים יחד

ועוד שהרי אות ט' גנוזה ונעלמת, והיא תופיע הארות של כל המדרגות, שהרי אות זו היא המאור של כל האורות^[ט], ואין הארה נמצאת בלי אות זו, שכתוב: **"וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹרֶץ כִּי טוֹב"** (בראשית א, ד), והיא המאור של האור ההוא הטמיר והנעלם^[י], ועל זה כתוב: **"לֹא יִמְנַע טוֹב לְהִלְכִים בְּתַמִּים"** (תהלים פד, יב), וזה הוא האור של כל השבטים, ולפיכך לא נחקקה אות ט' בהם.

כל השבטים יצאו מיסוד דאימא

ועוד, שהשתלשלות כל הי"ב שבטים היא מתוך אכסדרא זו הנסתרת, שהיא בהסוד של אות ט'^[כ], ולפיכך אות זו נעלמת וגנוזה ואינה נראית בהם.

~~~~~ **זיו הזוהר** ~~~~~

לספירת מלכות. כז. היינו, אור ספירת החכמה הנקראת אבא שורש עולם האצילות. כח. אות ט' כיון שיש לה' ג' צדדים שלמות וצד הרביעי מעט סתום ומעט פתוח כמו דלת קטנה שנפתחה פנימה לכן נקראת אכסדרא שכך היא צורתה, וזה רמז על עולם הבינה שהוא נסתר.

היינו, חסד גבורה ותפארת. כג. היינו בהספירות של עלמא דדכורא. כד. פירוש, שהאותיות המאירות הן היו תשובה על השאלה שנשאלין באורים ותומים. כה. ה' ט' הסמוכות זו לזו בסדר האל"ף ב"ת היינו משמעות חטא. כו. פירוש, שאות ט' רמז על ספירת יסוד, שכל הארות מכל הספירות נשפעות על ידו

תורה הזדהר

ספר הזוהר בלשון הקודש
-מנקד-

פרך י"ח
תיקוני זוהר
חלק ב

הרשב"י קבע:
"בספר הזוהר יצאו בני ישראל מהגלות ברחמים"